

Constantin PARASCHIVESCU

O duioasă Mamouret

Cu o zi înainte de spectacol, apăruse în *Jurnalul Național* o relatare cu titlul „Snobii n-au loc la *Mamouret*”. Eu încercasem să cumpăr un bilet, dar anunțurile de la casă indicau că s-au epuizat toate până la sfârșitul anului. Am apelat atunci la secretariatul literar, cum puteam s-o fac de la început, de altfel, dar unei domnișoare de-acolo i-a pâlpâit luminița să-mi spună că o depășește solicitarea și m-a poftit să încerc în ianuarie 2007. Adică, scrie dumneata cronica peste o lună, două! M-o fi considerat snob? Am primit un loc, în cele din urmă, prin amabilitatea directorului

Tamara BUCIUCEANU

adjunct, la intervenția redactorului-șef al acestei reviste. Și, zău că n-aș fi scris despre aceste neplăceri, dacă nu vedeam în sală un număr destul de mare de locuri libere...

La Bulandra, pentru unii ca mine cu părul cernit, planează amintirea Luciei Sturdza în rolul titular. În montarea lui George Teodorescu atunci, eroina centenară a fost socotită un fenomen, cum de altfel o înfățișează și Jean Sarment, autorul, ca fiind decorată de un ministru pentru longevitate. Dar însăși interpreta era astfel socotită, ea apropiindu-se de vârsta în discuție și impresionând prin energia cheltuită deopotrivă pe scenă, la conducerea teatrului și în activitatea obștească. Era și în stilul tradiției sale de joc, de a pune accent pe teatralitate și neobișnuitul situației. De data aceasta, Tamara Buciuceanu și Dinu Cernescu au privit altfel cazul, fără a-l considera un fenomen. El le apare ca un fapt în firea lucrurilor, ce provoacă doar exasperarea unei părți a familiei, și astfel jocul a căpătat o nuanță mai accentuată de ironizare a acesteia, cu expresia caricaturală uneori (Gheorghe Ifrim – *Guillaume*), ieșită din fire alteori (Manuela Ciucur – *Armandine*). Dinu Cernescu mi s-a părut a fi cuminte, dar de fapt a fost discret, lăsând linia menționată să se manifeste în voie, cu iritări de rigoare asupra lui *Antoine* (Ion Cocieru), cel mai autoritar, cu prioritatea deciziilor, *Ferdinand* (Mihai Verbițchi), un primar ce-și duce faima de bleg cam copleșit, *Esprit* (Dumitru Anghel), anesteziat parcă sub pălărie. Prin contrast, cealaltă direcție, a normalității simple și generoase, imprimată de însăși protagonista despre care se face atâta caz, a căpătat o undă distinctă de sensibilitate și relief, chiar dacă uneori mai palidă. Ca mulți alții, cred, mă așteptam la o explozie de temperament din partea Tamarei Buciuceanu în rol, cum de altfel o tentau înseși datele personajului și propriile resurse. Ei bine, nu, și un timp n-am înțeles de ce trece prin scenă anonimă cu personajul său, fără să-l impună cumva. Un zâmbet, o privire mirată, o replică, două, la răstimpuri, și dispare în culise sprijinită în baston. Dar în fața dragostei care încolțește timidă în preajmă, între Marcus, dresorul de la circ, și Marie-Joséphé, una dintre nepoate, se însuflețește și își dezvăluie frumusețea firii. Ceremonia sărbătoririi ca centenară o lasă indiferentă, o interesează doar spectacolul de circ, care-i trezește amintiri romantice, și se ambiționează să încununeze cu logodnă dragostea abia mijită dintre cei doi tineri. Mamouret a Tamarei Buciuceanu se conturează cu duioșie în privința asta și devine fermă, cuceritoare, în încurajarea chemărilor inimii și ale firii. Realizând și câteva momente gustate de haz autentic. Scade la propriu în discreție în ultima parte, când șoaptele nu se mai disting nici după mișcarea buzelor. Buni, dar prea timizi în rolurile lor de îndrăgostiți timizi, Ana Ioana Macaria (*Marie-Joséphé*) și Șerban Pavlu (*Marcus*). Nostime în agitația erotică: Ilinca Manolache (*Estelle*) și Alexandra Murăruș (*Giselle*). Cu experiența portretizării, Teodor Danetti (*Preotul*).

Un spectacol la care nu se rade în primul rând, ci se caută poezia sufletului.

Teatrul „Bulandra“ – Mamouret de Jean Sarment. Traducerea: Lucia Sturdza Bulandra. Adaptarea și regia : Dinu Cernescu. Decor: Mihai Mădescu. Costume: Luana Drăgoescu. Lighting designer: Alexandru Darie. Ilustrația muzicală: George Marcu. Mișcare scenică: Roxana Colceag. Cu: Tamara Buciuceanu (*Mamouret*), Ion Cocieru (*Antoine*), Șerban Pavlu (*Marcus*), Ana Ioana Macarie (*Marie-Joséphé*), Ilinca Manolache (*Estelle*), Alexandra Murăruș (*Giselle*), Teodor Danetti (*Preotul*), Manuela Ciucur (*Armandine*), Mihai Verbițchi (*Ferdinand*), Gheorghe Ifrim (*Guillaume*), Marius Chivu (*Girard*), Dumitru Anghel (*Esprit*), Daniela Nane (*Călăreața*), Andrei Runcanu (*Laurent*), Silviu Geamănu (*Jurnalistul*), Domnița Constantiniu (*Heloïse*), Marian Simion (*Consilierul 1*), Dragoș Silivestru (*Consilier 2*), Simona Cuciurian (*Dansatoare 1*), Simona Gherman (*Dansatoare 2*), Logodnicul Gisellei (*Adrian Niculina*). Data reprezentației: 14 decembrie 2006.